

เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนือตอนบน

อาคารศูนย์นวัตกรรมอารยะล้านนา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ ๐๕๓-๔๔๔๐๔๓ E-mail: uppernorth.unrn@gmail.com

ที่ อว ๘๓๔๒(๒)๑.๕.๓/ปว๓๑๐

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง แจ้งยืนยันการเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13

เรียน คุณกฤษฎิญา มุลศรี

ตามที่ ท่านได้ส่งผลงานวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการจัดการคุณภาพโดยรวมของธุรกิจ ในเขตระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะล่าย (A Confirmation Factor Analysis of Total Quality Management of Business in the Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor)” เพื่อเข้าร่วมการนำเสนอแบบ poster ในการประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 ภายใต้หัวข้อ “ขับเคลื่อนพลังเครือข่ายการวิจัย และนวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาประเทศไทย 4.0 ให้ยั่งยืน” ในวันที่ 21-22 พฤศจิกายน 2562 ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกอ. เดิม) นั้น

ทาง กองบรรณาธิการวารสารการพัฒนารวมชนและคุณภาพชีวิต มีความยินดีแจ้งให้ท่านทราบว่า ท่านได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอผลงานวิจัย แบบ poster ในการประชุมวิชาการฯ ดังกล่าว โดยวันและเวลาการนำเสนอ สามารถดูได้ที่หน้าเว็บไซต์ <http://j-com-dev-and-life-qua.oop.cmu.ac.th/ranc2019/>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ศ. (เชี่ยวชาญพิเศษ) ดร. สัตย์ชัย จิตร์สิทธิธา
บรรณาธิการวารสารการพัฒนารวมชน และคุณภาพชีวิต

Proceedings of the 13th Research Administration Network Conference

របាយការណ៍ប្រជុំបណ្តាញការងារស្រាវជ្រាវ គេហទំព័រវិទ្យាសាស្ត្រស្រាវជ្រាវប្រទេស លើកទី ១៣

ការងារត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់ការងារស្រាវជ្រាវ និងការងារស្រាវជ្រាវ
របស់ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវប្រទេស ៤០ ឆ្នាំមកហើយ

២១-២២ មិថុនា ២០២២
ល ឆ្នាំប្រជុំបណ្តាញការងារស្រាវជ្រាវប្រទេស លើកទី ១៣

បទប្បញ្ញត្តិ

បទប្បញ្ញត្តិ

ស្រាវជ្រាវ

ស្រាវជ្រាវ

ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจอ่านผลงานทางวิชาการ
งานประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13

1. ดร.อรัญญา นามวงศ์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
2. ดร.ณัฐฐรณ์ ปัญจันท์	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง
3. ดร.ยงยุทธ แก้วเต็ม	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง
4. ผศ.ดร.จุฑามาศ นิวัฒน์	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
5. รศ.ดร.อนุชา จันทบูรณ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
6. ดร.รัชนี บัวระภา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
7. ผศ.ดร.ชาญยุทธ์ กาญจนพิบูลย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
8. รศ.เพ็ญจันทร์ รวยวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
9. ผศ.กนกรัตน์ ดวงพิกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
10. ผศ.ดร.สิทธิบูรณ์ ศิริพรอัครชัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
11. ผศ.ดร.กันยาพร ไชยวงศ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
12. ดร.ก้องเกียรติ ณะมิตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน
13. ผศ.ดร.ณรงค์ เมตไตรพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
14. ผศ.ดร.วิโรจน์ ปงลังกา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
15. ผศ.ดร.วิฑูรย์ พรหมมี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
16. ผศ.ดร.พินิจ เนื่องภิรมย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
17. ผศ.สิทธิชัย จินะวงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย
18. ดร.ทนต์ศักดิ์ สัสดีแพง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
19. ดร.สุวรรณ จันทรอินทร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
20. ผศ.พงศกร สุรินทร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
21. รศ.ดร.วันไชย คำแสน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
22. ผศ.วิชญ์ ช่างเนียม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
23. รศ.สุมิตรา สุปินราช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
24. ผศ.กนกวรรณ เวชกามา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง

25. ดร.อัคราพร แผลงมลาย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
26. ดร.ดารารัตน์ ธาตุรักษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
27. ดร.ปานณนาถ ศักดิ์ศิริคุณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
28. ดร.พวงทอง วังราษฎร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
29. ดร.ปัญญาพร ศรีชนาพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง
30. ผศ.ดร.สำราญ ชันสำโรง	มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เชียงใหม่
31. ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์	มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เชียงใหม่
32. ดร.สงเสริม แสงทอง	มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เชียงใหม่
33. ผศ.ดร.วรวิทย์ นิเทศน์ศิลป์	มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เชียงใหม่
34. รศ.พัชรา ก้อยชูสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
35. ผศ.ดร.รณิดา ปิงเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
36. อ.ดร.อนันต์ แก้วตาดีบ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
37. อ.ดร.ชญาพัชญ์ สุขกาย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
38. ดร.ยุทธศิลป์ ชุมณี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
39. ผศ.ดร.จรัญ คนแรง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
40. ผศ.ดร.เวชสวรรค์ หล้ากาส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
41. ผศ.ดร.อนิรุทธิ์ รักสุจริต	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
42. ผศ.ดร.พวงผยอม ชิตทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
43. รศ.ดร.วาริพิน มงคลสมัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
44. ผศ.ดร.พนิดา สัตโยภาส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
45. ผศ.ดร.กมลทิพย์ คำใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
46. ผศ.ดร.เจิมขวัญ รัชชานันติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
47. ผศ.ธวัชชัย บุญมี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
48. ผศ.มานพ ชุ่มอุ่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
49. ผศ.เพ็ญตะวัน พลอาจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
50. ผศ.จิรวรรณ บุญมี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

51. อ.ดร.มนธรส ไชยสุด มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
52. ผศ.ดร.วชิรา เครือคำอ้าย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
53. ดร.สายฝน แสนใจพรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
54. ผศ.ดร.สำเนา หมีนแจ่ม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
55. รศ.ดร.สมเกต อุทธโยธา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
56. ผศ.ดร.ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
57. ผศ.ดร.วชิรา เครือคำอ้าย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
58. รศ.ยุพิน อินทะยะ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
59. ดร.ชไมมน ศรีสุรักษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
60. ดร.ศิริมาศ โกศลย์พิพัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
61. รศ.ประวดี พันผาสุข มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
62. ผศ.ดร.ศุภฤกษ์ ธาราพิทักษ์วงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
63. อ.ดร.สุดาร์ตน์ แสงแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
64. ผศ.ดร.ดวงจันทร์ เตียววิไล มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
65. ผศ.ดร.ชุติกานต์ รักธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
66. รศ.ดร.บัญญัติ โฉลนันทน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่
67. รศ.ดร.สุรพล เศรษฐบุตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
68. ผศ.ดร.ภาณุพันธุ์ ประภาติกุล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
69. ผศ.ดร.เชษฐภูมิ วรรณไพศาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
70. รศ.ดร.เพ็ชรี รูปะวิเชตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
71. รศ.ดร.กรณ์ย์ ปัญญา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
72. รศ.ดร.กนกวรรณ อังสสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
73. รศ.ดร.ชรินทร์ มั่งคั่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
74. อ.ดร.จักรกฤษณ์ วัชรราษฎร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
75. อ.ดร.สินีนาง ขาวตระการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
76. ศ.ดร.นพ.พงศ์เทพ วิวรรณเดชะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

77. ผศ.ดร.ธณิศวรรค์ ดีทายาท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
78. ผศ.ดร.ชัยสิทธิ์ บรรจงประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
79. อ.ดร.มานิช นาคสาทา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
80. ผศ.ดร.จิรกานต์ นันแก้ว	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
81. อ.ดร.นฤพนธ์ ฉัตรภิบาล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
82. ผศ.ดร.วสุ ปฐมอารีย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
83. ผศ.หทัยรัตน์ ธนัชชัย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
84. อ.ดร.ขวัญจิต ดวงสงค์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
85. ผศ.ดร.สุภาพ แสนเพชร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
86. ผศ.ดร.ไพวรรณ สุตวรรค	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
87. ดร.สุวิภา จำปาลย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
88. ผศ.ดร.ชูชาติ สันธทรัพย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
89. ผศ.ดร.พฤกษา หล้าวงษา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
90. ผศ.ดร.มินตรา ศีลอุดม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
91. ผศ.ดร.ทศพล มูลมณี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
92. ศ.ดร.อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
93. อ.ดร.อิสระ บุญญะฤทธิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
94. ผศ.พิศมัย อวาระกุลพานิชย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
95. ผศ.ดร.ศิริรัตน์ ปานอุทัย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
96. รศ.ดร.วรลักษณ์ บุนยสุรัตน์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
97. รศ.ดร.ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
98. ผศ.วิลาวัลย์ เสวตเศรณี	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
99. ผศ.ดร.จิราภรณ์ เดชะอุดมเดช	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
100. อ.ดร. อิสระ บุญญะฤทธิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
101. รศ.ดร.นพพล เล็กสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
102. อ.ไพสิฐ พานิชย์กุล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

103. ดร.วรารณณ์ ดวงแสง	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
104. ดร.ธวัฒน์ สร้อยทอง	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
105. ผศ.ดร.สุพัตรา วงศ์แสนใหม่	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
106. ผศ.ดร.ปริญ คงกระพันธ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
107. ผศ.ดร.หยาดฝน ทนงการกิจ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
108. ผศ.ดร.นิตยา ตาแม่ก่ง	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
109. รศ.เอนก ชิตเกษร	มหาวิทยาลัยพายัพ
110. รศ.ดร.นครเศร รังควัต	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
111. ผศ.ดร.พหล ศักดิ์คะทัศน์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
112. อ.ดร.พุมิสรรค์ เครือคำ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
113. ผศ.ดร.สายสกุล ฟองมูล	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
114. ผศ.ดร.กังสดาห์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
115. ผศ.ดร.นพวรรณ บุญธรรม	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
116. อ.จักรพงษ์ ไชยวงศ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
117. ผศ.ดร.พัชรินทร์ สุภาพันธ์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
118. อ.ดร.ฐิติ ฐิติจำเจริญพร	มหาวิทยาลัยพายัพ
119. อ.มยุรี ยาวิลาศ	มหาวิทยาลัยพายัพ
120. ผศ.ดร.ปรารธนา ลังการ์พินธุ์	มหาวิทยาลัยพายัพ
121. อ.ดร.สุรพล ดำรงกิตติกุล	มหาวิทยาลัยพะเยา
122. อ.ดร.ปฎิมาพร พึ่งชาญชัยกุล	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
123. รศ.บำเพ็ญ เขียวหวาน	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
124. ผศ.ดร.จินตนา ดำเกลี้ยง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 ภายใต้หัวข้อ“ขับเคลื่อนพลังเครือข่ายการวิจัย และนวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาประเทศไทย 4.0 ให้ยั่งยืน”เป็นกิจกรรมทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกันของ 9 เครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยการประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สอ.ว.) ได้มอบหมายให้เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนือตอนบน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติฯ ในครั้งนี้ ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันพฤหัสบดีที่ 21 ถึงวันศุกร์ที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2562 ณ ศูนย์การประชุมนานาชาติเชียงใหม่แกรนด์วิว โดยมีเจ้าภาพร่วมจำนวน 8 แห่ง ด้วยการสนับสนุนทั้งงบประมาณ บุคลากร และร่วมส่งผลงานวิจัยเข้าร่วมการประชุมวิชาการระดับชาติฯ ในครั้งนี้

คณะกรรมการจัดงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การประชุมวิชาการฯ ในครั้งนี้ จะเป็นเวทีทางวิชาการให้คณาจารย์และนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศเผยแพร่ผลงานวิจัย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการวิจัยซึ่งกันและกัน อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในทุกภูมิภาค มีโอกาสสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยร่วมกัน รวมถึงสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเครือข่ายบริหารการวิจัยของ สอ.ว.

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เข้าร่วมประชุม ผู้ให้การสนับสนุนทุกสถาบันการศึกษาและบริษัทเอกชน ที่ทำให้การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และสุดท้ายนี้ ขอขอบคุณวารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต (Journal of Community Development and Life Quality) ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเผยแพร่บทความวิจัย ที่นับว่าเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อนักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน รวมถึงนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

กองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.ทศพล มุลมณี

รศ.ดร.ไสว บุรณพานิชพันธุ์

ศ. (เชี่ยวชาญพิเศษ) ดร.สัญญา จตุรสิทธา

กำหนดการ งานประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษา ทัว
ประเทศ ครั้งที่ 13

หัวข้อ “ขับเคลื่อนพลังเครือข่ายการวิจัย และนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
เพื่อพัฒนาประเทศไทย 4.0 ให้ยั่งยืน”

ระหว่างวันที่ 21-22 พฤศจิกายน 2562

ณ ศูนย์การประชุมนานาชาติเชียงใหม่แกรนด์วิว จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ 21 พฤศจิกายน 2562	
เวลา	กิจกรรม
08.00 – 09.00	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมงาน
09.00 – 09.30	พิธีเปิดงานประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 - กล่าวต้อนรับ โดย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ - กล่าวรายงาน โดย ประธานเครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนือตอนบน
09.30 – 10.15	ประธานในพิธี (ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) กล่าวเปิดงาน และบรรยายพิเศษ หัวข้อ “บทบาทของเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาในการวิจัยและ นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ มุ่งเน้นลดความเหลื่อมล้ำ อย่างยั่งยืน” โดย ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
10.15 – 11.00	- มอบรางวัลการประกวดผลงานวิจัยและนวัตกรรมดีเด่น ประจำปี 2562 - มอบของที่ระลึกให้กับประธาน / ถ่ายภาพร่วมกัน - เยี่ยมชมงาน แกล้งข้าว
10.30 – 12.00	- พักรับประทานอาหารว่าง - การนำเสนอภาคโปสเตอร์ (Poster Presentation)
12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 15.00	การนำเสนอภาคบรรยาย (Oral Presentation) ช่วงที่ 1
15.00 – 15.30	พักรับประทานอาหารว่าง
15.30 – 17.30	การนำเสนอภาคบรรยาย (Oral Presentation) ช่วงที่ 2
17.30 – 18.30	การนำเสนอภาคบรรยาย (Oral Presentation) ช่วงที่ 3

วันที่ 21 พฤศจิกายน 2562	
เวลา	กิจกรรม
18.30 - 21.00	งานเลี้ยงรับรอง / พิธีมอบของที่ระลึก

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2562	
เวลา	กิจกรรม
08.00 - 09.00	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมงาน
09.00 - 11.00	การนำเสนอภาคบรรยาย (Oral Presentation) ช่วงที่ 4
	การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การจัดทำแผนวิจัยเชิงบูรณาการเชิงพื้นที่” สำหรับเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้สนใจ โดย รศ.ดร.โยธิน แสงวดี สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
11.00 - 12.30	- พิธีมอบรางวัลผู้นำเสนอผลงานดีเด่นภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์ - พิธีปิด
12.30 - 13.30	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.30 - 16.30	ศึกษาดูงานนอกสถานที่

* หมายเหตุ : กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	หน้า
PH000-21	การรับรู้การส่งเสริมการขายของกลุ่มลูกค้า เจนเอ็กซ์ ที่ใช้บริการ ท็อปมาร์เก็ต สาขาโชตนา จังหวัดเชียงใหม่	1529
PH000-22	ประสิทธิผลของโปรแกรมการจัดการความเครียดแบบกลุ่ม โดยใช้ Acceptance and Commitment Therapy เป็นฐานที่มีต่อความเครียดของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยใน เชียงใหม่แห่งหนึ่ง	1540
PH000-23	ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในพื้นที่บ้าน สหกรณ์ 4 ตำบลบ้านสหกรณ์ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่	1552
PH000-24	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการจัดการคุณภาพโดยรวมของธุรกิจในเขต ระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมะลาลาย	1561
PH000-25	ต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตกรงนกเขาขาว กรณี ศึกษาผู้ผลิตกรงนกเขาขาว พื้นที่หมู่ 2 ตำบลบ้านนา อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา	1570
PH000-26	ทัศนคติพนักงานที่มีต่อการฝึกอบรมของบริษัทเอกชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	1580
PH000-27	ปัจจัยที่ส่งผลต่อมูลค่าตามราคาตลาดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย SET 50	1590
PH000-28	การวัดคุณภาพกำไรและการวัดความสอดคล้องกันของเทคนิคที่ใช้วัดคุณภาพกำไร ก่อนและหลังการเกิดรัฐประหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศ ไทย ดัชนี SET 50	1598
PH000-29	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลท่าประจะ อำเภอชะ อวด จังหวัดนครศรีธรรมราช	1607
PH000-30	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับมูลค่ากิจการ ของบริษัทจด ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100	1614
PH000-31	การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของที่ระลึกตรามหาวิทยาลัยของ นักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	1621
PH000-32	การพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงินก่อนและหลังเกิดการรัฐประหาร ของบริษัทจด ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี SET50	1630
PH000-33	การใช้บทเรียนสอนเสริมวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียนของ นักเรียนผู้พิการทางสายตา	1637
PH000-34	ความเป็นอิสระจากการตรวจสอบภายในและการเพิ่มประสิทธิภาพของ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	1658
PH000-35	อัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลกับอัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น กรณีศึกษา: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจอาหารและ เครื่องดื่ม	1656

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการจัดการคุณภาพโดยรวมของธุรกิจในเขต
ระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมอแลง

A Confirmation Factor Analysis of Total Quality Management of
Business in the Luangprabang-Indochina-Mawlamyine
Economic Corridor

กฤษติญา มุลศรี

Kristiya Moonsri

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์ 67000

Faculty of Management Sciences, Phetchabun Rajabhat University, Phetchabun 67000, Thailand

บทคัดย่อ: การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการจัดการคุณภาพโดยรวมของธุรกิจในเขตระเบียงเศรษฐกิจ โดยใช้ผู้ประกอบการธุรกิจในเขตระเบียงเศรษฐกิจ 540 รายเป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์เชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบสัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ค่าขั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2 / df) หรือ ดัชนี CMIN/DF เท่ากับ 2.503 และค่าดัชนี RMR = 0.004, RMSEA = 0.053, GFI = 0.996, AGFI = 0.973, NFI = 0.995, TLI = 0.986, IFI = 0.997, CFI = 0.997, Hoelter = 646 ตามลำดับ ซึ่งผ่านเกณฑ์พิจารณาทุกดัชนี โดยองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยการจัดการคุณภาพโดยรวม ประกอบด้วย 5 ปัจจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน ด้านการจัดการกระบวนการ ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า ด้านผู้นำ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.857, 0.813, 0.704, 0.662, 0.349 ตามลำดับ ดังนั้นการดำเนินธุรกิจที่มุ่งเน้นการจัดการคุณภาพโดยรวมทั้ง 5 ด้านจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินงานธุรกิจในเขตระเบียงเศรษฐกิจอย่างยิ่ง

คำสำคัญ : การจัดการคุณภาพโดยรวม การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ระเบียงเศรษฐกิจ

Abstract: The purpose of this research is to confirmation factor analysis total quality management of business in economic corridor. The sampling group was the 540 entrepreneur in economic corridor. The tool for data collecting was questionnaires. The statistics used in this research were percentage, mean, standard deviation, pearson correlation coefficient and confirmation factor analysis. It was found that CMIN/DF = 2.503, RMR = 0.004, RMSEA = 0.053, GFI = 0.996, AGFI = 0.973, NFI = 0.995, TLI = 0.986, IFI = 0.997, CFI = 0.997, Hoelter = 646, respectively. And the results passed the criteria for every index. The confirmatory component of the total quality management factor consists of 5 factors, which are statistically significant as follows: employees involvement, process management, continuous improvement, customer focus and leadership have element weight of 0.857, 0.813, 0.704, 0.662, 0.349, respectively. Therefore business operations that focus on total quality management in all five areas are essential for operations in the economic corridor business.

Keywords: Total Quality Management, Confirmation factor analysis, Economic Corridor

คำนำ

ระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน มาเลเซีย (Luangprabang-Indochina-Mawlamyine Economic Corridor: LIMEC) เป็นโครงการที่เป็นความร่วมมือของ 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา กำหนดเส้นทางเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านจากแขวงหลวงพระบางและแขวง ไชยบุรี สู่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย (พิษณุโลก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ สุโขทัย) ต่อยังรัฐกะเหรี่ยงและรัฐมอญ ของประเทศเมียนมา ซึ่งเป็นเขตระเบียงเศรษฐกิจที่มีการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว มีการเคลื่อนย้ายทั้งสินค้า บริการ ผู้คน เงินทุน และสารสนเทศระหว่างกัน มีมูลค่าการค้าชายแดนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เป็นบวก มีการกำหนดยุทธศาสตร์และพัฒนาความร่วมมือกัน โดยชูประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Green Tourism) และเกษตร-อุตสาหกรรม (Agro-Industry) เป็นหลัก การเตรียมความพร้อมให้ธุรกิจมีศักยภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง สอดรับกับโอกาสทางเศรษฐกิจ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การค้าและการลงทุน การท่องเที่ยว ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน มาเลเซีย (LIMEC) เพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทยจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง การจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management: TQM) เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันให้กับองค์กร และเป็นหลักการบริหารงานในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรได้ มีนักวิชาการหลายท่านพบว่า การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจ (Tari, Molina and Castejon, 2007; Akhtar et al., 2014; Al-Damen, 2017; Kwamega et al., 2015; Nekoueizadeh and Esmaeili, 2013; Benavides-Velasco et al., 2014; Sila and Ebrahimpur, 2005; Kaynak, 2003; Nguyen et al., 2016) ดังนั้น การดำเนินธุรกิจภายใต้แนวคิดการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินงานในภาคธุรกิจและเพื่อเป็นการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันและเป็นปัจจัยหลักในการบริหารงานธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ด้วย จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและมีวัตถุประสงค์วิเคราะห่องค์ประกอบเชิงยืนยันของการจัดการคุณภาพโดยรวมของธุรกิจเขตระเบียงเศรษฐกิจที่มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงานธุรกิจเขตเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน มาเลเซีย (LIMEC) เพื่อรองรับการค้าและการท่องเที่ยวบนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-มาเลเซีย ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาธุรกิจให้มีศักยภาพสร้างเสริมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันได้ในเวทีการค้าเขตระเบียงเศรษฐกิจต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยการจัดการคุณภาพโดยรวมของธุรกิจเขตระเบียงเศรษฐกิจ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการธุรกิจเขตระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-มาเลเซีย (LIMEC) ภาคเหนือตอนล่าง 5 จังหวัด ได้แก่ อุตรดิตถ์ ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และพิษณุโลก จำนวน 10,855 ราย (Department of Business Development, 2018) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ควรมีขนาดอย่างน้อย 10 - 20 เท่าของจำนวนพารามิเตอร์ในงานวิจัยนั้น ๆ (Hair et al., 2010) ซึ่งการวิจัยนี้มีจำนวนพารามิเตอร์จำนวน 17 พารามิเตอร์ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีความเพียงพอจึงเท่ากับ 170 - 340 ตัวอย่าง แต่อย่างไรก็ตาม Silpcharu (2017) ชี้ให้เห็นว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 รายขึ้นไปจะดีมาก ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 540 ราย และจัดเก็บตามสัดส่วน $n_i = N_i \times 540/10,855$ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในจังหวัด

อุดรดิตถ์ 65 ราย จังหวัดตาก 107 ราย จังหวัดเพชรบูรณ์ 111 ราย จังหวัดสุโขทัย 61 ราย จังหวัดพิษณุโลก 196 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน 17 ข้อ และข้อคำถามในส่วนนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ประกอบด้วย ด้านผู้นำ (Leadership) จำนวน 3 ข้อ ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) จำนวน 4 ข้อ ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) จำนวน 3 ข้อ ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Employees involvement) จำนวน 3 ข้อ ด้านการจัดการกระบวนการ (Process management) จำนวน 4 ข้อ

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ได้ตรวจคุณภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงทั่วไป (Face Validity) ของแบบสอบถามกับความครอบคลุมของคำถามเมื่อเทียบกับวัตถุประสงค์การวิจัย ตัวแปรที่ต้องการวัด และความเหมาะสมของการใช้ถ้อยคำและจำนวนข้อคำถาม ความสอดคล้องของรูปแบบการถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ให้คะแนนค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ดังนั้นข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถามจึงมีความสอดคล้อง เที่ยงตรง และมีความชัดเจนของภาษา สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบ สอบถามไปทดสอบใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง และหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbachs' Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้ 0.949 ซึ่งมีค่ามากกว่า .70 (Hair et al., 2010)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีกระบวนการดังนี้ 1) จัดทำเลขรหัสแบบสอบถามเพื่อการติดตามและตรวจสอบข้อมูล 2) แจกแบบสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจในเขตระเบียบเศรษฐกิจหลวงพระบาง-อินโดจีน-เมือล้าโย (LIMEC) โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ 3) ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล 4) ป้อนข้อมูลเข้าโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณสถิติและวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.3 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.7 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.8 ระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษามากกว่าหรือเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานภาคธุรกิจต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการทำงานภาคธุรกิจอยู่ระหว่าง 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.1 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบการธุรกิจเจ้าของคนเดียวเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 82.2 และเป็นกิจการประเภทการค้าส่ง-ค้าปลีก เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 47 มีจำนวนพนักงานต่ำกว่า 15 คนเป็นส่วน

ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 96.9 ระยะเวลาในการประกอบกิจการ ไม่เกิน 5 ปีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 65.4 มูลค่าสินทรัพย์ถาวรต่ำกว่า 5 ล้านบาทเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 62.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) ของธุรกิจ ในเขตระเบียงเศรษฐกิจ พบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1. ด้านผู้นำ (Leadership) พบค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .532 โดยผู้ประกอบการยึดหลักคุณภาพเป็นสำคัญในการคัดเลือกและรักษาพนักงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .532 ผู้ประกอบการมองว่าการปรับปรุงคุณภาพเป็นการเพิ่มผลกำไร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .632 ผู้ประกอบการมั่นใจว่าสินค้าทุกชิ้นและบริการสามารถ ตอบสนองความต้องการของลูกค้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .749

2. ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) พบค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .560 โดยมีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .696 ธุรกิจมุ่งเน้นความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .749 ธุรกิจรับฟังความคิดเห็นของลูกค้าเพื่อปรับปรุงกระบวนการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .684 ธุรกิจพยายามสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าเพื่อการซื้อซ้ำและแนะนำต่อในเชิงบวก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .750

3. ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) พบค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .595 โดยธุรกิจมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .772 ธุรกิจมีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพสินค้าและบริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .796 ธุรกิจมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไข ปัญหาให้ทันเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .752

4. ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Employees involvement) พบค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .586 โดยธุรกิจส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในเรื่องของคุณภาพเป็นสำคัญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .756 พนักงานให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .821 ธุรกิจนำความรู้ความสามารถของพนักงานมาใช้แก้ปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .793

5. ด้านการจัดการกระบวนการ (Process management) พบค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .543 โดยธุรกิจมีการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .689 ธุรกิจมีการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .726 ธุรกิจมีระบบการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .733 ธุรกิจมีระบบป้องกันเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการทำงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .703

จากข้อมูลข้างต้นพบว่าในเขตระเบียงเศรษฐกิจ ธุรกิจได้มีการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ด้านผู้นำ (Leadership) มีค่าคะแนนสูงสุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาคือ ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และด้านการจัดการกระบวนการ (Process management) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ตามลำดับ จากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.254 ถึง 0.704 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 0.80 ทำให้ไม่เกิดสภาวะ Multicollinearity (Cooper et al., 2006) (ดังตารางที่ 1) และทำการทดสอบความปกติของข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) ค่าความเบ้ (Skewness) ไม่เกิน 2 และค่าความโด่ง (Kurtosis) ไม่เกิน 3 ซึ่งถือเป็นค่าที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Kline, 2005) โดย

รายละเอียด มีค่าความเบ้ (Skewness) อยู่ระหว่าง -.209 ถึง -.936 ซึ่งมีค่าไม่ 2 และค่าความโด่ง (Kurtosis) อยู่ระหว่าง -.209 ถึง .102 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 (ดังตารางที่ 2) จึงสรุปได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) (Kline, 2005) มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบในลำดับต่อไปได้

Table 1. Pearson Correlation Coefficient

(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (r)					
Variable	Leadership	Customer focus	Continuous improvement	Employees involvement	Process management
Leadership	1				
Customer focus	.571**	1			
Continuous improvement	.341**	.494**	1		
Employees involvement	.314**	.437**	.587**	1	
Process management	.254**	.517**	.577**	.704**	1

Table 2. Results of Skewness and Kurtosis

Variable	Skewness	Kurtosis
Leadership	-.936	.102
Customer focus	-.676	-.209
Continuous improvement	-.433	-.467
Employees involvement	-.209	-.818
Process management	-.440	-.557

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) องค์ประกอบการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) มีรายละเอียดดังนี้ สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2 /df) หรือดัชนี CMIN/DF เท่ากับ 2.503 โดยมีค่าน้อยกว่า 3 ซึ่งเป็นผ่านหลักเกณฑ์พิจารณาที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาถึงดัชนีตัวอื่นตามกลุ่มที่ได้กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่า หรือเท่ากับ 0.90 พบว่า ดัชนีทุกตัว ได้แก่ GFI=0.996, AGFI=0.973, NFI=0.995, TLI=0.986, IFI=0.997, CFI=0.997 ตามลำดับ ซึ่งผ่านเกณฑ์พิจารณา ส่วนดัชนี RMR เกณฑ์พิจารณาน้อยกว่า 0.05 พบว่า ค่าดัชนี RMR =0.004 และ RMSEA เกณฑ์พิจารณาน้อยกว่า 0.08 พบว่า RMSEA = 0.053 ซึ่งผ่านเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนดไว้ รวมถึง ดัชนีประเมินความกลมกลืนของโมเดลด้วยความเพียงพอของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ Hoelter > 200 พบว่า ค่าดัชนี Hoelter =646 ดังผลสรุปตามตารางที่ 3

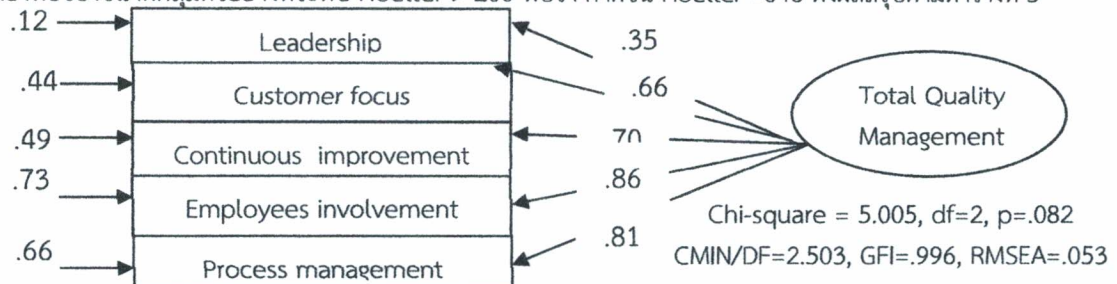

Table 3. Summary of Goodness-of-fit Indices for SEM

Indicators	Criterion	Results	Reference
Relative Chi-square:	< 3	2.503	Silpcharu (2017)
CMIN/DF			
GFI	> 0.90	0.996	Silpcharu (2017), Hair et al. (2010)
AGFI	≥ 0.90	0.973	Silpcharu (2017)
NFI	> 0.95	0.995	Vanichbuncha (2012)
TLI	≥ 0.90	0.986	Vanichbuncha (2012)
IFI	> 0.90	0.997	Vanichbuncha (2012)
CFI	> 0.95	0.997	Vanichbuncha (2012)
RMR	< 0.05	0.004	Vanichbuncha (2012)
RMSEA	< 0.08	0.053	Silpcharu (2017)
HOELTER	> 200	646	Vanichbuncha (2012)

Table 4. Results of regression weights total quality management factors.

Variable	Regression Weights			t	R ²
	b	s.e.	Beta		
Leadership	1.00		0.349		0.122
Customer focus	2.002	0.230	0.662	8.722***	0.438
Continuous improvement	2.256	0.293	0.704	7.688***	0.495
Employees involvement	2.705	0.359	0.857	7.541***	0.735
Process management	2.377	0.311	0.813	7.634***	.662

วิจารณ์

ข้อค้นพบองค์ประกอบของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) พบว่า องค์ประกอบการจัดการคุณภาพโดยรวมประกอบด้วย 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Employees involvement) มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด เท่ากับ 0.857 รองลงมาคือ ด้านการจัดการกระบวนการ (Process management) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.813 และด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.704 ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.662 และด้านผู้นำ (Leadership) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.349 ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจต้องมุ่งการจัดการคุณภาพโดยรวมทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Employees involvement) ธุรกิจต้องส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในเรื่องของคุณภาพเป็นสำคัญ ให้พนักงานให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ธุรกิจนำความรู้ความสามารถของพนักงานมาใช้แก้ปัญหา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Al-Damen (2017) ที่พบว่า การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน มีค่าน้ำหนักอยู่ในระดับสูง (B=.098) และ Akhtar et al. (2014) พบว่าพนักงานมีความต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินงาน

ด้านการจัดการกระบวนการ (Process management) ธุรกิจมีการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการชัดเจน ธุรกิจมีการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ธุรกิจมีระบบการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และ ธุรกิจมีระบบป้องกันเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการทำงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Al-Damen (2017) ที่พบว่า การจัดการกระบวนการ (Process management) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.237 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) ธุรกิจมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจมีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพสินค้าและบริการ ธุรกิจมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาให้ทันเวลา ทั้งนี้เพื่อสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันให้แก่ธุรกิจต่อไป สอดคล้องกับ Akhtar *et al.* (2014) พบว่าการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นต่อการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน และผลการวิจัยของ Cetindere *et al.* (2015) พบว่า การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.575 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) การพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า ธุรกิจมุ่งเน้นความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก ธุรกิจรับฟังความคิดเห็นของลูกค้าเพื่อปรับปรุงกระบวนการและธุรกิจพยายามสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าเพื่อการซื้อซ้ำและนำต่อในเชิงบวก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Al-Damen (2017) ที่พบว่า การมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการคุณภาพโดยรวม(TQM) และ Akhtar *et al.* (2014) พบว่าธุรกิจมุ่งเน้นลูกค้าโดยการส่งมอบคุณภาพสินค้าและบริการที่ดีกว่าให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ และผลการวิจัยของ Cetindere *et al.* (2015) พบว่า การมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.429 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผู้นำ (Leadership) ผู้ประกอบการยึดหลักคุณภาพเป็นสำคัญในการคัดเลือกและรักษาพนักงาน ผู้ประกอบการมองว่าการปรับปรุงคุณภาพเป็นการเพิ่มผลกำไร ผู้ประกอบการมั่นใจว่าสินค้าทุกชิ้นและบริการสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า สอดคล้องกับ Akhtar *et al.* (2014) ที่พบว่าผู้ประกอบการ มีความเป็นผู้นำที่ใส่ใจและสนใจงานของเขอย่างจริงจัง และผลการวิจัยของ Cetindere *et al.* (2015) ที่พบว่า ผู้นำ (Leadership) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.637 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้การศึกษานักวิชาการหลายท่านที่พบว่า การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจ (Akhtar *et al.*, 2014; Al-Damen, 2017; Kwamega *et al.*, 2015; Nekouezadeh & Esmaeili, 2013; Benavides-Velasco *et al.*, 2014) ดังนั้นการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการจัดการคุณภาพโดยรวมในประเด็นดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินงานธุรกิจในเขตเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

สรุป

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) พบสัดส่วนค่าสถิติ ไคสแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2 / df) หรือ ดัชนี CMIN/DF เท่ากับ 2.503 และค่าดัชนี RMR = 0.004, RMSEA = 0.053, GFI= 0.996, AGFI=0.973, NFI=0.995, TLI=0.986, IFI=0.997, CFI=0.997, Hoelter =646 ตามลำดับ ซึ่งผ่านเกณฑ์พิจารณาทุกดัชนี โดยองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ประกอบด้วย 5 ปัจจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Employees involvement) มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด เท่ากับ 0.857 รองลงมาคือ ด้านการจัดการกระบวนการ (Process

management) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.813 และด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.704 ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า (Customer focus) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.662 และด้านผู้นำ (Leadership) น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.349 ดังนั้นการดำเนินธุรกิจที่มุ่งเน้นการจัดการคุณภาพ โดยรวมทั้ง 5 ด้านจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินงานธุรกิจในเขตระเบียงเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- Akhtat, S., H. Zameer and R. Saeed. 2014. Impact of total quality management on the performance of service organizations in Pakistan. *International Journal of Academic Research in Economics and Management Sciences*. 3(6): 109-117.
- Al-Damen, R. A. 2017. The impact of total quality management on organizational performance case of Jordan Oil Petroleum Company. *International Journal of Business and Social Science*. 8(1): 192-202.
- Benavides-Velasco, C. A., C. Quintana-Garcia and M. Marchante-Lara. 2014. Total quality management, corporate social responsibility and performance in the hotel industry. *International Journal of Hospitality Management*. 41: 77-87.
- Cetindere, A., C. Duran and M.S. Yetisen. 2015. The effects of total quality management on the business performance: An application in the province of Kutahya. *Procedia Economics and Finance*. 23: 1376-1382.
- Cooper, D. R., P. S. Schindler and J. Sun. 2006. *Business Research Methods*. 9th ed. New York: McGraw-hill.
- Department of Business Development, 2018. Business information. Retrieved From http://www.dbd.go.th/news_view.php?nid=469407675
- Hair, J. F., W. C. Black., B. J. Babin and R. E. Anderson. 2010. *Multivariate data analysis: A global perspective* (7th ed.). London: Prentice-Hall.
- Kaynak, H. 2003. The relationship between total quality management practices and their effects on firm performance. *Journal of Operations Management*. 21(4), 405-435.
- Kline, R. B. 2005. *Principles and practice of structural equation modeling*. NY: Guildwood.
- Kwamega, M., D. Li and E.B. Ntiamoah. 2015. Role of total quality management (TQM) as a tool for performance measurement in small and medium sized enterprise (SME'S) in Ghana. *British Journal of Economics, Management & Trade*. 10(3): 1-10.
- Nekoueizadh, S. and S. Esmaeili. 2013. A study of the impact of TQM on organizational performance of the telecommunication industry in Iran. *European Online Journal of Natural and Social Sciences*. 2(3): 968-978.
- Nguyen, A. D., C. H. Pham and L. Pham. 2016. Total quality Management and financial performance of construction companies in Ha Noi. *International Journal of Financial Research*. 7(3): 41-53.
- Sila, I. and M. Ebrahimpour. 2005. Critical linkages among TQM factors and business results. *International Journal of Operations & Production Management*. 25(11): 1123-1155.

- Silpcharu, T. 2017. Research and statistical analysis with SPSS and AMOS. (17th ed). Bangkok: S R Printing Mass Product. (in Thai)
- Tari, J.J., J.F. Molina and J.L. Castejon. 2007. The relationship between quality management practices and their effects on quality outcomes. European Journal of Operations Research. 183: 483-501.
- Vanichbuncha, K. 2012. Structural equation modeling: SEM, Bangkok: 3lada. (in Thai)